

**КРАТКА ИСТОРИЯ НА
ПРОФЕСИОНАЛНА
ГИМНАЗИЯ ПО
ТРАНСПОРТ
с. Владимирowo**

***ПРЕНАПИСАНА
ЛЕТОПИСНАТА КНИГА
НА УЧИЛИЩЕТО ПРЕЗ
XX ВЕК – ПЪРВА ЧАСТ***

ИСТОРИЯТА НА МОЕТО УЧИЛИЩЕ

Училището е храм на науката и българщината. Още Иван Вазов възпява българското училище и неговата роля за запазване жива искрицата на българския дух.

Един народ без наука, без писменост, е мъртъв народ.

През 60-те години на XX век началното училище и прогимназията в село Владимирово се обединяват в основно училище в две степени: начална и прогимназиална.

Голямо е желанието и борбата на хората в селото да има гимназия, в коят с по-малко разходи да могат да учат повече ученици. Местните ръководители използват всички възможности и правят постъпки за това в централните органи на държавата. И мечтата и трудът им се реализират.

С Наредба-закон, публикуван в държавен вестник бр.287 от 25.12.1944 г. в с. Люта, Михайловградска околия, е открита реална смесена гимназия. В района на гимназията влизат селата: Мало и Голямо Мърчево, Люта, Портитовци, Кобиляк, Мадан, Громшин, Лехчево, Бели брод, Бели брег и Градешница.

Гимназията е настанена в съществуващата сграда на прогимназията.

На 01.02.1945 г. е проведен първият учителски съвет, на който новоназначеният директор Аврам Евстатиев представя първите учители в гимназията: Константинов, Генчева, Калудиев, Миленкова, Янев, Йорданов, Каменов, Бачков, Узунов, Никола Миланов, Васил Синигерски и лекторите: о.з. Зеленогорски, Горан Димитров Мъжкарски и Александър Костов –

студент-химик. Редовните занятия в гимназията започват на 05.02.1945 г., а официалното откриване става на 18.02.1945 г.

Всяка година съставът на учителите в гимназията търпи промяна. Идват нови попълнения на тези, които се преместват на друго място или се пенсионира.

През учебната 1945/46 г. за учители са назначени Борис Тошев и Златко Видолов.

На 10 май 1946 г. на гимназията е дадено името на Владимир Петков Минчев. Той е роден през 1896 г. в с. Люта. Учи в местното училище, а гимназия завършва в гр. Враца. Участва в Първата световна война. По-късно става учител и осъществява своята мечта. Участва в Септемврийското въстание през 1923 г., като командир на Лютенската дружина в сраженията за Охрид и гара Бойчиновци. След разгрома на въстанието се опитва да изнесе документите на местната партийна организация в Югославия. На 28.09.1923 г. е убит край с. Бели мел.

През учебната 1946-1947 г. за директор е назначен Златко Видолов, а за преподаватели: Иван Харалампиев, Вера Теодосиева, Елиза Шутилова, Рилка Цветанова.

През 1949г. се открива за пръв път 11 клас и гимназията става пълна. За директор е назначен Рангел Божинов, а за учители: Георги Цветанов, Тодор Пешев, Иванка Алипиева, Йонка Нецева Костова и Славейко Петков.

През учебната 1952-1953 г. за директор е назначен Никола Миланов, а за учители: Параскева Кръстева, Йонка Исаева и Гераско Виденов.

През 1954 г. за учител е назначен Любомир Калчев, а през 1955 г. Цветан Павлов, Йеротей Давидов, Младен Истатков.

През учебната 1956-1957 г. за директор е назначен Кирил Каменов от Враца, а за учители: Липана Иванова, Тинка Ценева, Георги Миланов и Благой Иванов.

Дълги години в гимназията всеки клас има по три паралелки и ежегодно в нея се учат около 400 ученици.

Съгласно разпореждане №1146 на Министерския съвет от 28.07.1958 г. гимназията в с. Владимирово се трансформира в селскостопански техникум, като гимназията остава да функционира като отделно учебно заведение до 1961 г.

Директори на селскостопанския техникум са: Митко Андреев, Иван Вълков, Любен Арсов. Преподаватели по общообразователни предмети са учители от гимназията. Преподаватели по специалните дисциплини в техникума са: Йорданка Гуцина, Спас Костадинов, Михаил Джурджов, Пенка Цветанова, Данка Вълкова, Янка Борисова, Господин Георгиев Доков.

През последните години (60-те), обемът на пътно строителство и поддържане значително нараства и ще расте в още по-голяма степен през следващите години. За изпълнението на този обем, е необходимо максималното използване на наличната и новодоставяна пътно-строителна техника. Подготовката на квалифицирани работници – машинисти, монтьори и пътно-строителни работници става много необходимо. Главно Управление на Пътищата разкрива свои професионално-технически училища за обучението на такива кадри.

Със Заповед № 1165 от 17.VI.1968 г. ГУП при Министерския съвет, нарежда, от 1.IX.1968 г. да се открие Средно Професионално Техническо Училище (СПТУ) за машинисти на пътно-строителни машини в с. Владимирово, Михайловградски окръг, а СПТУ по селско стопанство да бъде закрито постепенно. Като директор на училището е назначена инж. Димитра Лилова Йосифова.

Преподавателите бяха в следния състав:

1. Георги Цветанов Георгиев – по математика, вишист.
2. Георги Николов Петров – по Български език и Френски език.
3. Станка Петрова Костадинова – по Химия вишист.
4. Тодор Петков Тодоров – по Химия и Физика.
5. Йонка Нецова Исаева – по История.
6. Михаил Г. Дисурдисов – ПСМ учител специалист.
7. Богомил Г. Павлов – машинно чертане.
8. Илия Кирилов Александров – практика – шлосерство.
9. Димитър Иванов Димитров – ПСМ и ДВГ.

Възпитатели към общежитието:

1. Златко Видолов Златков
2. Динка Ненкова Колева
3. Тодорка Асенова Еленкова
4. Благовеста Николова Петрова

Всички са със висше образование главин счетоводител на канцелорията е Дафинка Б. Крушарска, касиер – Лиляня Д. Спасова, домакин Светли Борисов Георгиев, домакин Боян Асенов Итов. Работнички в стола – Ненка Георгиева Ганова – готвачка, Надежда Георгиева Йотова и Лидия Г. Петрова. Помощен персонал Рилка Цветанова Георгиева, Мара Благоева Иванова, Марин Иванов Велков, Евлоги Тодоров Тончев, Рилка Борисова Ангелова, Милица Аврамова Симеонова, Илия Видолов Еленков, Христо Цветанов Христов – майстор в работилницата и Никола Михайлов Кръстев – шофьор. Учебните занятия се водят във втория етаж на основното училище, практиката във бившия стопански двор на СПТУ по селско стопанство предоставено за нуждите на новото училище. Първите кабинети по практика се изграждат чрез ремонт на стопански сгради на старото училище за подготовка по шлосерство, ПСМ и ДВГ.

Написал: Й.Н.Исаева (подпис)

1969 / 1970 г.

Учебната година започна нормално с 9 паралелки. За по-ефикасно ръководство съгласно правилника за заместник директор, бе назначен д-р. Георги Петров, бивш инспектор по специалните технически предмети при отдел Народна просвета – Михайловград. Учителският колектив нарастна. Назначени учители са:

Маргарита Иванова Велкова – по литература, с висше образование.
 Станка Тодорова Герасимова – руски език и литература, с висше образование.
 Еленко Илиев Еленков – по Математика и електротехника, задочник.
 Никола Костадинов Горанов – по ВТО – запасен лейтенант.
 Вергиния Бранкова Миланова – по физическо възпитание, средно специално.
 Найден Петров Винешки – ПСМ и ДВГ – учител – специалист.
 Цветан Русев Борчев – по ДВГ – учител – специалист.
 Николай Гаврилов Кръстев – ДВГ – учител – специалист.
 Иван Димитров Йончев – практика шлосерство
 Мария Павлова Цветкова – възпитателка – задочничка
 Стефан Фердинандов Горанов – зам. Възпитател – задочник

Поради напускане на Светли Борисов, за домакин бе назначен Никола Петров Петков, Разкри се щат за още един домакин – Нено Борисов Ненов. Персоналът на училището се увеличи така: Георги Николов Георгиев – майстор

в уч. работилница; Цветан Трифонов Коцев – шофьор; Видол Илиев Видолов – майстор в уч. работилница. Поради напускане на шофьорите бе определен Георги Цветков Митов. Перачките се увеличиха със Славка Стойчева Стефанова и Гана Госродинова Цакова. Прислужници Григор Ефремов Григоров и Младенка Велинова Канова. Помощен персонал в стола: Милевка Иванова Ангелова – помощник-готвач и миячки на съдове Магда Еленкова Симеонова и Мария Цвет. Исаева.

Материалната база също се подобри. Увеличи се машинният парк с нови пътно-строителни машини, завърши се модерно общежитие за 112 курсисти. Много трудности се срещнаха по набавяне на материал и осигуряване на материали, но благодарение на упоритостта и настойчивостта на младото ръководство другарите инж. Йосифова и Петров, общежитието бе подготвено да посрещне курсистите за новата учебна година. Голям принос за провеждане на практиката има разкриване на нови кабинети – напр. по електротехника. През лятото се построи голям навес за машини, извърши се водоснабдяването на общежитието и двора. Започна строежа на второ общежитие на три етажа, като част от голям строителен комплекс, в центъра на който ще бъде модерна училищна сграда, с киносалон и столова.

Учебното дело се развива под знака на цялостното преустройство на учебния процес, свързан с новата научна организация. Учителите и възпитателите работят по специално поставени теми от НОТ. Набавиха се много нагледни технически средства: епидиаскоп, прожекционен апарат, магнитофон, две киномашины, с които се осигури максимално онагледяване на уроците. Закупени са музикални инструменти и се постави началото на духова музика към училището.

Възпитателната и учебна работа премина под знака на честването на 100 годишнината от рождението на Владимир Илич Ленин.

1969-1970 год. Завърши първият випуск от ПТУ – монтьори на пътно-строителни машини.

Написал: Й. Н. Исаева (подпис)

1970/1971г.

Новата учебна година започна с 11 паралелки, от които 10 със специалност „Машинист на ПСТ” и една двегодишна – монтьори. Настъпи изменение и в учителския персонал. Новоназначени преподаватели са:

Инж. Станка Петкова Тонкова – по машинно чертане.

Ангелина Георгиева – по математика

Янаки Цветков Димитров – учител-специалист

Стефан Ефстатиев Кирков – учител –специалист

Стоян Живков Митов

Емил Първанов Кръстев

Владимир Христов Димитров – възпитател

Чавдар Тодоров Шошински

Петър Найденов Петров

Румяна Стоянова Бачийска – учител по български език.

За книговодител е назначена Евка Георгиева Македонска ; шофьор-Ангел Илиев Ангелов; миячка в стола – Сретенка Ценова Василева.

За подобряване на учебния процес се закупили диаскоп, прожекционен апарат, аспектот, телевизор, грамофони и др.

Много усилия се положили за строежа на второто общежитие, на стойност 184 хил.лв. То ще се издига на 3 етажа с 34 стаи, читалня, санитарен възел и др. необходими разпределения. Тук ще бъдат настанени 200 курсисти.

Продължи работата по преустройство на учебния процес. Успешно завърши първият випуск на СПТУ. Първенец на випуска - Лалка Цветанова (Младенова) Сретениева.

Написал преподавател по история: Й. Н. Исаева (подис)

1971/1972 г.

Учебната година започна с 10 паралелки в средното професионално Евгени Монов Ангелов – преподавател по физическо възпитание, завършил ВИФ; Любен Благоев Сеферинов – преподавател по математика; Димитър Славчев Марков –учител специалист; Любен Иванов Дамянов – учител специалист; Горан Г. Савов – възпитател.

Учебната ни работа бе организирана добре, което позволи да се развива добре учебно-възпитателната работа. Тя протече в творческа, обстановка в чест на X конгрес на БКП. Проведе се вътрешно-методическа конференция, на която се изнесоха доклади, отразяващи приложение на НОИТ. Организира се състезание по ЗАТ, математически двубой, преглед на художествената самодейност.

През март 1972 г. започна строителството на трето общежитие за 300 курсисти. Сградата ще бъде на 5 етажа, с хранителен блок, медицински стаи, т.е. за медицински персонал. Стойността на сградата се изчислява на 435 хил. лева. Много усилия се полагат за набиране на майстори.

Вторият випуск на СПТУ завърши успешно учебната година. От всичко 97 курсисти, бяха допуснати до държавни и зрелостни изпити 91 курсисти. От явилите се на изпит курсисти получават диплома 83, или 94% срещу 74% за миналата година.

1972/ 1973 г.

Нашето правителство излезе с постановление №333 от 23.08.1972 г., в което се призовават всички организации,учреждения и предприятия да се включат активно в прибирането на реколтата – важно условие за изпълнение на насрещния годишен план на нашата страна. Отговор на посещението е и заповед №4085 от 31 август т.2 на МНИ, в което се нарежда: учебната година да започне от 12.09., с провеждане на бригадирски дни до края на септември, като се организират средношколски бригади и бригадирски щабовете. При висока дисциплина и ред при високо трудово съревнование и идейно-политическа работа да дадат своя принос в прибирането на реколтата.

При откриването на учебната година, вдъхновена слово произнесе др. инж. Йосифова, директорка на училището. Тя призова учениците за съзнателно участие в бригадирското движение за прибиране на реколтата от родното поле. Тя пожела и нови творчески успехи в учебното дело.

Зам. Директорът на УК на ДКМС, Цветан Тодоров излезе с призив-обещание след приветствието на др. Директор за активно участие на комсомолците в бригадирското движение, за прибиране на реколтата в селското стопанство.

Тази есен беше изключително тежка за селското стопанство. В дните, необходими за прибиране на реколтата – заваляха обилни дъждове. Такава киша не е имало повече от 20 години. Учители, ученици, служители и работници начело с административното ръководство показаха високо съзнание. Работата не прекъсна, независимо от лошото време. Калта не попречи в прибирането на царевицата. Колите затъваха в калта, но ученичските колони заедно с преподавателите потегляха пеша в дългия път до блоковете с царевица, въпреки, че краката потъваха в калта. Времето бе проверка на високо съзнание, дисциплина и патриотизъм. Трудностите в полето сплотиха още повече училищния колектив. Участвахме в прибиране на грозде, домати, насипване на царевица. Нашата трудова дейност, която протече заедно с дейността на цялото трудоспособно население от селото и града, получи висока, трудова, обществена оценка.

Съставът на преподавателския колектив е следния:

Директор – инж. Димитра Лилова Йосифова

Зам. Директор – Георги Петров Иванов

Преподаватели: Станка Тодорова Герасимова, Георги Николов Петров, Любен Благоев Сеферинов, Йонка Нецова Исаева, Любен Иванов Дамянов, Никола Костадинов Горанов, Михаил Георгиев Дисурдисов, Емил Първанов Кръстев, Найденов Петров Винешки, Станка Петрова Тонкова, Иван Димитров Йончев, Евгени Христов Богданов, Стефан Евстатиен Кирков, Димчо Душанов Белчев, Димитър Славчев Марков, Стоян Живков Митов, Христо Цветанов Христов, Чавдар Тодоров Шошински, Тодорка Асенова Еленкова, Михаил Илиев Кирилов.

Написал преподавателя по история: /подпис/

7.II.1973 год.

Едно радостно събитие развълнува днес целия учителски колектив и комсомолската организация в училището. Комисията, въз основа на заповед № 55.09. 1973 г. на Началника на Главно управление на пътищата при МАБ – София – издадена въз основа на констативен протокол образец 15 от 25.12.1972 г., извърши приемането на обекта „СПТУ” – Владимирово – общежитие за 200 човека в периода от 06.02. до 07.02.1973 г.

Съставът на комисията е:

Председател – инж. Стефан Никифоров Сулов – гл. Инж. При ОПУ Михайловград.

Членове:

1. Арх. Стоян Евтимов Захариев – представител на ЦНИПП-АС част.
2. Васил Стефанов Василев – представител на ЦНИПП – електр. Част.
3. Йордан Иванов Александров – представител на ЦНИПП – „В и К”.
4. Марин Стефанов Димитров – представител на инвеститорската дирекция при ГУП.
5. Инж. Ангел Златев Петров – началник отдил „АС”, представител на ЦНИПП – конструктивна част.
6. Инж. Тодор Кръстев – гл. Инж. – представител на ДСО „Пътни строежи”.
7. М-р Цветко Алексиев Николов – представител на ППЗ-Михайловград.
8. Венелин Райков Каменов – представител на Енергоснабдяване – Михайловград.

В работата на комисията взеха участие инж. Тодор Мирчев – н-к район „Пътни строежи” – Михайловград и инвеститора инж. Таньо Александров. Комисията подписа протокола и даде срок – 10.04.1973 г. за довършване на недовършените работи.

08.02.1973г. /подпис /

1973/1974 г.

11.09.1973 г.

Учебната година започна нормално. Учителският колектив прие двама нови преподаватели.

1. Иван Петков Каменов от с. Смоляновци – Михайловградско. Той бе назначен като преподавател по електротехника, теория и практика, на мястото на напусналия Стоян Живков Митов, който отиде при семейството си в гр. Вършец. Др. Каменов е завършил института за учители специалисти.
2. Петко Петков от с. Вирове Михайловградско, бе назначен за преподавател по практика – монтажна при II курс, управление ПСМ – III курс и ПСМ

теория. Завършил е института за учители специалисти. Напусна от преподавателите и Стефан Евстатиер Кирков – от Михайловград.

Преподавателският състав за 1973/1974г. е:

1. Димитра Лилова Йосифова – директор
2. Георги Петров Иванов – зам. Директор, парт. Секретар
3. Станка Тодорова Герасимова – български и руски език
4. Йонка Нецова Исаева – история, основи на комунизма
5. Михаил Георгиев Джурджов – ПСМ-теория и практика
6. Найденов Петров Винешки – управление ПСМ, председател на СБУ
7. Станка Петкова Тонкова – химия, маш. Чертане
8. Емил Първанов Кръстев – управление ПСМ
9. Иван Димитров Йончев – техн. Механика, шлосерство
10. Евгени Христов Богданов – управление ПСМ
11. Цени Николов Ценов – ВТО
12. Георги Николов Петров – български и френски език
13. Димитър Славчев Марков – ДВГ теория и практика
14. Петко Иванов Петков – ПСМ-теория и монтажна практика ПСМ
15. Любен Сеферинов Благоев – математика и физика III курс
16. Еленко Илиев Еленков – математика и физика – I курс
17. Иван Гапжов Каменов – електротехника теория и практика
18. Любен Иванов Дамянов – възпитател
19. Цецко Тимов Георгиев – физическо възпитание
20. Христо Цветанов Христов – кормилна практика
21. Чавдар Тодоров Шошински – възпитател
22. Тодорка Асенова Еленкова - възпитател
23. Михаил Илиев Кирилов - възпитател

1974/1975 г.

На 05. 09. 1974 г. по нареждане на Окръжния отдел „Народна просвета” започна есенната бригада в помощ на ТКЗС. Ученици, учители и служители се включиха активно в прибиране на реколтата. По призива на обществени организации, работата продължи и в почивни дни до края на м. Септември.

Учебната година за почна нормално с 8 паралелки. Имаше изменение в учителския колектив. На мястото на преминалите на друга работа Емил Първанов Кръстев, Цецко Тимов Георгиев и Любен Иванов Дамянов, бяха назначени Митко Николов Йорданов – преподавател по физическо възпитание (нередовен), Марко Кръстев Марков – преподавател по ПСМ-практика и Георги Ал. Георгиев – възпитател.

Съставът на преподавателския колектив е следния:

1. Димитра Лилова Йосифова – директор
2. Георги Петров Иванов – зам. Директор, парт. Секретар

3. Йонка Нецова Исаева – история, основи на комунизма
4. Станка Тодорова Герасимова – български и руски език
5. Георги Николов Петров – български и френски език
6. Любен Сеферинов Благов – математика и физика III курс
7. Цени Николов Ценов – ВТО
8. Митко Николов Йорданов – преподавател по физическо възпитание (нередовен),
9. Найденов Петров Винешки – управление ПСМ, председател на СБУ
10. Михаил Георгиев Джурджов – ПСМ-теория и практика
11. Иван Димитров Йончев – техн. Механика, шлосерство
12. Станка Петкова Тонкова – химия, маш. Чертане
13. Петко Иванов Петков – ПСМ-теория и монтажна практика ПСМ
14. Иван Петков Каменов – електротехника теория и практика
15. Евгени Христов Богданов – управление ПСМ
16. Христо Цветанов Христов – кормилна практика
17. Марко Кръстев Марков – преподавател по ПСМ-практика
18. Чавдар Тодоров Шошински – възпитател
19. Тодорка Асенова Еленкова - възпитател
20. Михаил Илиев Кирилов - възпитател
21. Георги Ал. Георгиев – възпитател.

Помощният персонал се увеличи с Борис Здравков Борисов – Майстор учебна работилница (на мястото на Цветан Василев Каменов), Здравко Борисов Здравков – електротехник, Младен Петров Иванов – шофьор.

На 24 декември пристигнаха от Сливен, придружени от директора на училището, група виетнамски практиканти, състояща се от 50 младежи. В продължение на две години те ще овладяват специалността монтьори на пътно-строителни машини. Обучението се извършва от учителите специалисти в СПТУ и преподавателите по български език. В последствие бе назначен за преподавател и ръководител на практиката инж. Ив. Табаков от Михайловград. Понеже са настанени по квартири, наложи се назначаване на възпитател – Жани Димитров от Медковец (нередовен учител), а чистачка- Мара.

Поради напускане и преминаване на работа в Михайловград на Дафинка Крушарска, счетоводител в канцеларията, бе назначен Цватан Марков.

Строителството на учебния комплекс продължи. Усилено се работи в изграждането на третото общежитие.

На 20.02.1974 г. започна изкопната работа на учебната сграда от Видол Илиев Видолов – майстор на учебна работилница с булдозер С-100. Изкопът е завършен на 9 март и с това започна строителната работа на едно от крилата на огромната сграда.

Учебно-възпитателната работа се свързва с 30-годишнината от победата на Съветския съюз над хитлеристка Германия и Отечествената война на българския народ и края на Втората световна война.

В резултат на упоритата работа на педагогическия колектив, всички зрелостници бяха допуснати до зрелостен и държавен изпит.

1975/1976 г.

Учебната година започна на 15.09.1975г. Вдъхновено слово при нейното откриване произнесе директорът на училището инж. Йосифова. Тя призова курсистите към творчески труд. Септември мина в упорита работа по прибиране на реколтата в селското стопанство. Организацията в есенната бригада беше добра.

Учителският колектив претърпя промени. Поради промяна в местоработата напуснаха Петко Владимир Петков, Иван Каменов Тошков и Георги Николов (нередовен). От помощния персонал подаде молба за напускане Елка Йотова.

Назначени бяха нови преподаватели:

Емилия Цветанова Гоцова – по български език

Татяна Георгиева Найденова – по математика

Цветан Монов Димитров – практика ДВГ (учител специалист)

Валери Маринов Йонов – (управление ПСМ

Етиен Спасов Витански – ПСМ теория

Венчо Тодоров Василев – ДВГ практика

Пенка Любенова Тодорова – слаботоков техник, преподавател по ел. техника теория и практика. За прислужничка в пансиона постъпи Ексена Дилова Илиева.

Учебно-възпитателната работа се организира под знака на 100 годишнината от Априлската епопея, 20 годишнината от Априлския пленум на ЦК на БКП, 80 годишнината от рождението на патрона на училището Владимир П. Минчев и в чест на 11 Конгрес на БКП.

1976/1977 г.

Започна нормално. След нейното откриване започна есенната бригада. Поради изключително дъждовната година прибирането на реколтата в селското стопанство се затрудни. Изпратените бригадири от промишлените предприятия не достигаха. Наложиха се с Наредване на отдел „Народна просвета“ да прекъснем учебните занятия и втори път да се включим в селскостопанската работа. Какъв трудов ентузиазъм! Ръководство, учители, служители, работници и ученици работеха ударно, за да се прибере захарното цвекло, преди да бъде осланено. А трудностите по приключване на учебния срок бяха големи.

Промените в педагогическия персонал бяха малки. Напусна Пенка Любенова – нередовна учителка по електротехника и Митко Йорданов – нередовен учител по физ. Възпитание; Емилия Тодорова – по български език.

Назначени са : Петко Иванов – преподавател по ел. техника и Николай Видолов Николов по физ.възпитание. Татяна Найденова излезе по болест и майчинство и на нейно място по математика е назначен Валери Николов – студент задочник.

На 3 март 1977 г. във връзка с ускоряване строителството на учебния комплекс, на място пристигнаха зам. Министъра Ст. Стаменов с представители на инвеститорската дирекция, проектантската организация, ръководството на ОПУ и пътни строежи в София. Взето бе решение да дойде комисия, която на място да прегледа и преоцени проекта с оглед бъдещите нужди от кадри за обслужване и поддържане на пътностроителната механизация и правилното планиране и изразходване на капиталните вложения.

В изпълнение на решението, на 16 март т.г. пристигнаха в стопанския двор:

1. Инж. Александър Гълабов – гл. Инженер ГДИОРПО
2. Веселин Калчев – гл. специалист „Труд и подготовка кадри“ при ГУП
3. Инж. Ангел Златев – н-к отдел „АС“ при „Пътпроект“
4. Арх. Стоян Захариев – гл. проектант
5. Димитринка Заева – представител на ГДИОРПО
6. Инж. Захари Змейков – гл. инж. СУ „Пътни строежи“-София
7. Инж. Стоян Данов – гр. ивент. контрол
8. Людмил Савов – инв. Контрол на обекта
9. Д. Йосифова – директор СПТУ с. Владимирово
10. Инж. Бранко Бранков – р-л група „Пътни строежи“- Михайловград

За консултации и решения комисията състави протокол.

1977/1978 г.

След откриването на учебната година, започна трудовия поход за прибиране на реколтата. Есенната бригада бе добре организирана и проведена. На първеците- кутсисти и курсове бяха раздадени награди. В учителския състав има промени. Напуснаха и преминаха на друга работа - Цветан Димитров Монов – учител специалист, Николай Видолов Николов – учител по български език и физ. възпитание, Етиен Спасов Витански – учител специалист, Венчо Тодоров Василев – учител специалист и Иван Димитров Йончев – възпитател. Поради намаляване броя на паралелките, постъпиха само двама учители: Иванка Василева Костова – редовен учител по математика, назначена по чл. 64 на мястото на Татяна Николова и Иван Стефанов Дамянов – учител специалист. Промени има и сред останалия персонал. Виктория Ерменкова Петрова, работничка в стола се пенсионира и на нейно място бе назначена Венета Симеонова Кирова. На мястото на Любен Иванов Василев, който премина на работа в клоновото стопанство, бе назначен за майстор учебна работилница Стоил Тимчев Тимов, а за механик-енергетик – Христо Петков Спасов.

Учебно-възпитателната работа протече под знака на славен юбилей – 100 години от освобождението на България от турско робство и 10 години от основаване на СПТУ по механизация на пътно строителство. Вторият юбилей се съчета с патронния празник на училището – 1 февруари. Подготовката за празника бе упорита и тържеството премина на много високо ниво. Гости на тържеството бяха: Янко Ганчев – зам. председател на Окръжния народен съвет, з.у. Ст. Папурков – директор на дирекция „Народна просвета” при ОНС, инж. В. Паниколов – Представител на Министерството на транспорта, представители на ГУП – арх. Захариев, от базовото предприятие ОПУ – партийния секретар Стойкова и секретаря на ДКМС, представители на СПТУ по механизация на пътното строителство в с. Виноградец, ПЗ и гр. Преслав, от СПТУ по автотранспорт в гр. Михайловсрад, начело с директора инж. Велев, от ТЕТ „Христо Михайлов”, бивши учители, близки на партоната на училището Владимир Минчев, септемврийци и общественици.

Доклад за 10 годишнината на училището и патронния празник изнесе директора на СПТУ инж.Д. Йосифова. Ръководство, учители, служители и курсисти бяха топло приветствани от др. Янко Ганчев, от МТ др. Паниколов, ОПУ, сродните училища във Виноградец, гр. Преслав и др.

Бяха поднесени подаръци, с които се подобрява материалната база на училището: микробус „Ниса 522” от Министерството на транспорта, от ОНС и Дирекция „Народна просвета” – киномашина „Плевен”, от ОПУ – телевизор, СОНС – 80 лв., албуми, фотоапарат „Смяна 8”, телефон, чанти и др.

Отличната организация и провеждане на празника оказаха голямо влияние за идейнополитическото възпитание на курсистите. Подобни празници се помнят дълго време.

1978/1979 г.

И тази година училищния колектив се включи в есенна бригада за прибиране на реколтата в зеленчуковите градини в селското стопанство.

След тържественото откриване на новата година, където директорката инж. Йосифова ъпло приветства учители и ученици, веднага се организира бригадата. Създадената организация даде отлични резултати. Бяха създадени две бригади на територията на с. Владимирово и с. Мадан. Започна благородна трудова надпревара за по-добри резултати, за по-високо качество на работата. Редовното отчитане на съревнованието, награждаване на първенците, похвалите, увлякоха и първокурсниците, които на полето при трудностите – студ, вятър, каляваха характерите и създаваха основите на ученическия колектив. Личният пример на ръководството, учителите, служители и работници, даде тон за положително отношение към труда.

А тези успехи, както и работата през срока здраво се свързаха с разглеждане писмото на др. Т. Исивков до комсомола сподготовка за честване 35 годишнина от славната септемврийска победа – 1944 г.

За пръв път СПТУ се откри паралелка със специалност шофьори и автомонтьори.

В учителския колектив пак има промени . На мястото на младата специалистка Иванка Костова, която бе назначена за една година и напусна поради омъжване, е назначен младия математик П. Пенков. В състава на учителите специалисти се вля и Й. Йорданов, а за възпитател бе назначен В. Стоичков. Поради напускане на др. Спасов, който отбива военния си дълг, физическо възпитание се пое от Кр. Кожухарски, преподавател по същата дисциплина в основното училище с. Владимирово.

Партиен секретар в училището е инж. Ст. Тонкова, председател на съюзната организация М. Кръстев, секретар на УК на ДКМС е Анатоли Василев Янчев. Училище се оглавява от инж. Д. Йосифова – директор и Д. Марков – зам. директор.

1979/1980 г.

Тържественото откриване на учебната година се извърши в присъствие на гости от Дирекция „Народна просвета” и местната общественост.

Както всяка година така и тази есен ръководство, учители, ученици и служители дадоха своя принос в прибиране на реколтата от домати, царевица и грозде в селата Владимирово, Мадан, Бели бряг. Създадената традиция за благородно съревнование увлече и първокурсниците.

Учебните занятия след проведената есенна бригада се провеждат напрегнато, за да се достигне пропуснатото от продължителната работа на полето.

Промени в колектива има. Начело на училището е др. инж. Д. Йосифова – директор. Замесник директор др. Д. Марков. Партиен секретар е инж. Ст. Тонкова, а поради преминаване на друга работа профпредседателя М. Кръстев, замества го зам. председателя М. Кирилов. Секретар на УК на ДКМС е Анатоли Василев Янев.

Премина на друга работа и напусна колектива Валери Йонов.

Учителския колектив е в състав:

Йонка Нецова Исаева

Станка Тодорова Герасимова

Георги Николов Петров

Пенко Димитров Пенков

Цено Николов Ценов

Цветанка Георгиева Серафимова – млад специалист , математик

Станка Петкова Тонкова

Найден Петров Винешки

Михаил Г. Джурджов

Христо Цветанов Христов

Евгени Христов Богданов

Камен Кръстев Каменов

Евгени Иванов Ангелов

Иван Стефанов Дамянов

Иван Богданов Табаков

Петко Кирилов Иванов

Йордан Асенов Йорданов

Михаил Илиев Кирилов

Любен Благоев Сеферинов

Чавдар Тодоров Шошински

Венчо Тодоров Василев

Дора Кирилова Симеонова – нередовен учител по руски език

Цветан Борисов Кирков – нов член на колектива, възпитател

Иван Борисов Петров – нов член на колектива, нередовен учител по физ. възпитание.

Напусна поради преминаване на друга работа Тодорка Асенова Еленкова.

В канцеларията промяна няма. Излезе в пенсия Ненка Георгиева Ганова – майстор готвач. Замести я Иванка Цветанова Димитрова. Новоназначена в стола е Катизма Миланова.

Тази година се откри паралелка със специалност монтьор.

Учебновъзпитателната работа минава под знака на бележити годишнини – 1300 год. от създаване на Българската държава, 90 години от създаването на БКП и 110 години от рождението на Вл. Илич Ленин.

1980/1981 г.

Юбилейна учебна година! Година на честване 1300 години от създаване на Българската държава и 90 години от основаване на БКП.

Учебната година бе открита тържествено. Учебните занятия започнаха веднага, създаде се добра организация на учебен труд.

Промяна в състава на колектива има. Директор е инж. Д. Йосифова, зам. директор Д. Марков, партийен секретар П. Иванов, председател на профкомитета М. Кирилов, а секретар на УК на ДКМС – Милчо Стефанов.

Напуснали са колектива и преминали на друга работа Пенко Димитров Пенков, инж. Станка Петкова Тонкова, Камен Кръстев Каменов, Венчо тодоров Василев, Дора Кирилова Симеонова, Цветан Борисов Кирков, Иван Борисов Петров.

Учителският колектив е в състав:

Станка Тодорова Герасимова
Георги Николов Петров
Йонка Нецова Исаева
Цветанка Гворгиева Серафимова
Любен Благоев Сеферинов
Цено Николов Ценов
Найден Петров Винешки
Михаил Г. Джурджев
Христо Цветанов Христов
Евгени Христов Богданов
Евгени Иванов Ангелов
Инж. Иван Богданов Табаков
Петко Кирилов Иванов
Йордан Асенов Йорданов
Михаил Илиев Кирилов
Чавдар Тодоров Шошински

Нови членове на колектива са:

Валери Цветанов Михайлов – инструктор
Емил Аврамов Михайлов – учител специалист
Венцислав Илиев Велиславов – учител специалист
Йосиф Петров Йосифов – възпитател
Петър Найденов Петров – възпитател
Валери Маринов Йонов – учител специалист
Пламен Иванов Иванов – нередовен учител по руски език и химия
Герасим Христов Герасимов – нередовен учител по физ. възпитание
Сеферинка Георгиева Тончева – млад специалист математик

Кръводарители – 1981г. м. Март

1. Станка Тодорова Герасимова - учител
2. Михаил Илиев Кирилов - възпитател
3. Йосиф Петров Йосифов – възпитател
4. Венцислав Илиев Велиславов – учител специалист

И учениците:

Васил Славчев Горанов – III а с. Владимирово

Альоша Николов Илиев – IIIб гр. Михайловград

Разгърнаха се много мероприятия за идейно-политическо, естетическо, здравно и професионално възпитание на курсистите. Проведоха се екскурзии до скъпи за всеки българин места – Плевен, Търново, Габрово, Бузлуджа и др. Клуб „Трезвеник”, под ръководството на В. Йонов, проведе интересно състезание, посветено на борбата за трезвеност. Засилиха се интеграционните връзки с базовите предприятия. За създаване на любов към избраната професия, допринесоха организиране на среща-разговор с първенци от базовото предприятие и вечер на специалиста.

В чест на 1300 годишнината от създаване на българската държава, се проведе викторина-двубой между отборите на II а и II б курс. Отборът първенец взе участие в зоналното състезание на 6 отбора в гр. Угърчин.

Упоритата подготовка на учениците и любовта към родната история им помогна за достойно представяне на второ място, след отбора на домакините и висока оценка на представителя на МТ.

Мъжките отбори на учителския колектив извоюваха второ място на окръжните спортни състезания (комплексно представяне).

Състезанието между отборите на Владимирово, Преслав и Виноградец се проведе на наша територия, но първенство не си осигурихме, въпреки отличното владение на машините.

1981/1982г.

Учебната година започна нормално с тържественото откриване на 15.09 и есенната бригада веднага след това. Учебните занятия започнаха през м. октомври при доста промени на учители и служители.

Учителският колектив е в състав:

- 1) Найден Винешки
- 2) Любе Благоев
- 3) Валери Йонов
- 4) Цено Николов

- 5) Людмил Петков
- 6) Иван Табаков
- 7) Николай Николов
- 8) Евгени Богданов
- 9) Христо Цветанов
- 10) Емил Кръстев
- 11) Сеферица Тончева
- 12) Станка Герасимова
- 13) Милена Георгиева
- 14) Петя Горанова
- 15) Михаил Джурджов
- 16) Валери Михайлов
- 17) Йордан Йорданов
- 18) Венцислав Венциславов
- 19) Михаил Кирилов
- 20) Петър Найденов
- 21) Марко Цветанов
- 22) Георги Видолов
- 23) Димитър Георгиев
- 24) Цветанка Георгиева
- 25) Стефана Цанкова

Учебната 1981/1982г. премина под знака на 13-те-годиниен юбилей на българската държава, на 100-годишнината от раждането на вековния и безсмъртен син на българската работническа класа, на забележителния деец на международното работническо и комунистическо движение, един от най-видните интернационалисти на нашата епоха –Георги Димитров. В условията на повишена политическа и трудова активност за изпълнение на решената на 12-ти конгрес на БКП задача нашите кадри насочиха общите усилия на творческата си енергия и сили за последователно изпълнение на конгресните решения в областта на образованието, за цялостното му привеждане към изискванията на зрялото социалистическо общество, за осъществяване на генералната цел на образованието-многообразното развитие и реализация на младото поколение. Все във връзка с програмните документи и материали усилията ни бяха насочени към усъвършенстване на учебно-възпитателна работа в I-ви курс, към интензификация на учебно-възпитателния процес във всички курсове,

към повишаване на идеологическото, естетическо, нравствено трудовополитехническо възпитание на учащите се към последователно и строго спазване изискванията за преодоляване режимната и информационна претовареност на учениците, към непрекъснато повишаване научната и методическа компетентност на педагогическите кадри, към утвърждаване на държавно-общественото начало в образованието. Проведоха се много състезания, конкурси, тържества, на преден план тържеството посветено на 1300 год. българска държава.

Като помощен персонал са назначени Юлия Цветанова Костадинова – гл.счетоводител, Лиляна Димитрова Спасова – касиер, Евка Георгиева Македонска – книговодител, Никола Петков Петров – домакин, Владимир Димитров Пешов – pazач, Видол Илиев – майстор учебна работилница, Борис Здравков – майстор за работилница, Стоил Тимчев – също, Ангел Илиев – също, Георги Цветков Митов – шофьор, Антон Донков – шофьор, Младенка Велкова Велинова – чистач, Славка Петкова Синигерска – чистач, Славка Йорданова Василева – чистач, Дафина Иванова – чистач, Ексена Дилова – стол, Евтима Михайлова Колова – също, Илия Видолов Еленков – общ работник, Алекси Сретениев – шофьор.

1983/1984 година

Учебната 1982/83 година започна с откриване на 1-ви септември за УПК – 11 клас и откриване на 15.09 за 9 клас и СПТУ. Новото за училището сега е голямата радост – откриване на 9 клас и УПК – 12 клас.

Учителски колектив е в състав:

1. Димитър Маринов
2. Найден Винешки
3. Станка Герасимова
4. Саферина Тончева
5. Елена Торнийова
6. Йонка Исаева
7. Цено Николов
8. Георги Николов
9. Герасим Герасимов
10. Любен Благов

- 11.Костадинка Върбанова
- 12.Иван Табаков
- 13.Михаил Кирилов
- 14.Михаил Джурджов
- 15.Валери Йонов
- 16.Евгени Богданов
- 17.Емил Кръстев
- 18.Христо Цветанов
- 19.Георги Вълков
- 20.Георги Видолов
- 21.Цветан Кирков
- 22.Димитър Йорданов
- 23.Борис Тошев

При помощния персонал има следните промени: Любен Викторов Любенов – главен счетоводител, Лиляна Димитрова Спасова – касиер, Евка Георгиева Македонска – книговодител, Владимир Димитров Пешев – пазач, Никола Петров Пецов – домакин, Видо Илиев Видолов – майстор учебна работилница, Борис Здравков – майстор учебна работилница, Стоил Тимчев Тимов – майстор учебна работилница, Ангел Илиев Ангелов - майстор учебна работилница, Тихомир Александров Цветанов – шофьор, Славка Петкова Синигерска – прислужник - чистач, Дафина Ангелов Иванова – прислужник – чистач, Илия Видолов Еленков – общ работник.

В стола работят следните хора по длъжност: Боян Итов Асенов – домакин- управител, Милевка Ивайлова Ангелова – майстор – готвач, Лидия Димитрова Николова – готвач, Цветана Георгиева Тодорова – мияч, Иванка Борисов Симеонова – мияч, Венета Симонова Кирова – мияч, Катизма Василева – мияч.

Тази година разполагаме с уникални документи за развитието на образованието, като изискват от нас не да модернизираме училището, не да го осъвременяваме, а да създадем нов тип училище. По ръководството на нашата партия ние осъществяваме опит, който няма равен себе си в

историята на образованието в света – да се създадат всички предпоставки за единство между общообразователната и професионална подготовка.

Средно школите уверено овладяват избраната от тях професия. Значителни и резултатни усилия бяха положени от ръководството на училището за разработване, внедряване и реализиране на учебната документация, за планиране, организиране и провеждане на обучението в 11 клас.

Функционира учебно – методическа комисия по професионално направление в състав: курсовия ръководител; отг. за 11 клас и преподавател по практика, 1 наставник от предприятието – база.

Изтича първият срок на учебната година – общото впечатление на ръководството и учителите е единадесето – класниците се адаптират към условията за обучение в УПК, голяма част от тях проявяват интерес в активност при овладяване на професията и се справят много добре с практическите и теоритичните знания.

1985/1986 година

Учебната 1985/86 година е година, която чества 90 години от раждането на Владимир Петков Минчев – прославения командир на лютенската въстаническа дружина от 1923 година – патрон на училището. Година, в която се провежда 3-ти конгрес на БКП.

Новата учебна година започна с девет паралелки 1 курс 2 паралелки, 2 курс 2 паралелки, 3 курс 2 паралелки, 9, 10, 11, от които 3 паралелки машинисти на ПСМ, 3 паралелки водачи на МПС КАТ. „С“ и ЕСПУ от 9, 10, 11 клас.

Към ръководството на училището с Д-р Станка Тодорова Герасимова и зам. Д-р по производственото обучение Найдено П. Винешки се разкри длъжността зам. Д-р по учебната част, на която бе назначена Саферинка Тончева.

Счетоводен персонал Стафана Ан. Нокова гл. счетоводител, Евка Македонска деловодител, Катка Стоянова секретар – касиер и Федя Кирилова деловодител.

Учителски състав: общообразователна подготовка Красимира Йорданова преподавател български език и литература.

Кабинетите се до обзавеждат и се създава добра инженерска база за оборудване на всеки урок.

Оценката на базовите предприятия, където се провеждат практическите занятия на завършващите курсисти от УПК.

1993/1994г.

Дали защото летописната книга няколко години на ред не беше изискван документ, или от небрежност от 1988г., годината на моето излизане от училище в нея не написан нито ред при временно изпълняващите длъжността „директор” Найден Винешки и Йосиф Йосифов. От м. април 1993г. бях избрана за временно изпълняваща длъжността директор, след тригодишното ми отсъствие от училище от м. август същата година, след конкурс ми беше предложен временен договор за три години. Приех не от желание да загубя предишната си работа, а само защото от две злини човек избира по-малката-трябваше да се махне Йосиф Йосифов. Един инструктор и човек като него не може да се справя с проблемите на това училище.

Не съм вече за тази работа. Очите много са отслабнали, умът-също.

Много болести са ме налегнали и едва изтрайвам с работно време сутрин от 6:00 часа вечер до 17:00 часа.

Въпреки това ще се опитам да представя една картина-картината на промените в обществения живот и в училище за изминалите няколко години назад. Откъде да започна! От новата или по точно възродена дума ”демократия”, която нахлу в нашия живот около 90-те години. Ние вече имаме претенции, че сме демократична държава, че се цивилизоваме, че минаваме в по-горен клас- в класа на свободните европейски народи. Тръгнали сме към Европа... с цървули към Европа.

България се раздира и задъхва от политически противоречия, от борба за власт и надмощие. Отново се опитват да я манипулират шепа новоизлюпени карьеристи, спекуланти и хамелеони. Народът ни е тласнат в тресавището на катастрофална икономическа криза, политическите пристрастия на „крайно левите” и „крайно десните” им позволяват да демонстрират ораторското си изкуство от трибуната на Народното събрание, а народът гине в мизерия, „Гешефт” и „Далавера” са най-почитаните думи в нашия свят днес.

Смяната на системата се оказа неудачна, провали се „новото” политическо мислене ни изведе до задънена улица.

Не мога безучастно да отмина шлагерът на тези години, особено във водите които плувам – просветата.

Първо беше творен закон за народната просвета, после дойде преустройството-недоволства, стачки, съдебни процеси, жалби, обиди, протести, гложещата мисъл за работното място, вечния Хамлетов въпрос „да бъдеш или да не бъдеш”, треперенето за заплатата.

А когато се вгледам в очите на децата ни, на учениците откривам в тях мълчелив и ням упрек, дори по-страшното безразличие. Всъщност кога ли имам време да им обърна внимание, да помогна в глада и нищетата, от студа, от енергийната криза, от грипа. Имали по-висок професионализъм от това да разбереш, да помогнеш, да обичаш дете, да го спасиш от религиозната секта, от лепилото, от цигарения дим...

Но не ... Промените в живота ни доведоха до промени в духовната ни същност, до овехтяване и девалвиране на ценности, идеали, стремежи. Стремежът за незабавно печалбарство надделява над понятията и разбирането ни за духовност. Учителите отвориха кръчми, кръчма е и в душите на хората.

Години на ред бяхме бедни в материално отношение, но някак си запазвахме духовната си чистота. Лека полека започнахме да обедняваме и духовно, живеейки в една оскъдица, в която хлябът, ботушите, панелите и автомобилите не са необходимост-остра и крещяща, а мъчително постигани след дълъг, икономисван, събирателен процес лелеяни и трудно достижими мечти. Редуваме бедност е оскъдица и това разклаща още повече вярата ни в доброто. И някак не забелязахме как в процеса на това до обедняване изгоряха подлостта, кариеризмът, доносничеството, престъпността, предателството... от национален мащаб.

Подхвърляме на строга преоценка надеждата си, че нравствеността се възнаграждава, че истината тържествува, че справедливият и честният ще надвият мошеника, подлеца, доносника Уви!

Не победени в мечтите си, отчаяни и унижени, загрижени за зърнената криза, за проблема с водата, все повече се озлобяваме. Със завистливи и злостни очи изпращаме бързащите „тирове” по шосетата и се научихме да

мразим-колегите,съседите,политическите си опоненти, бившите си приятели-себеподобни те си.

И се питам-защо? И не мога да намеря точен отговор.

Имаме своя,завоювана, слънчева територия,защо я губим?

Защо не съберем камъните,с които се замерваме и построим онзи мост ,който ще ни изведе на брега на бъдещето.

Май много станаха риторичните въпроси, но управия няма.

Новобогаташите вкарват бездарните си наследници във вузовете срещу солидно заплащане, класирани без конкурси.

Умният бедняк подсмърча извън университета. Кой носи отговорност за това ?

Както обикновено в наши дни-виновни няма. Обучение ли – гешефт!

Идеалите ни са мъртви. Настъпва духовната пустиня.

Мъчейки се да измъкнем от дъното потъналия кораб търсим спонсори-пак нова дума.Вкуса на подареното ми е пределно ясен.Който ти подарява, дава ти толкова,колкото иска. Дава ти, за да не си вземеш сам.За да не си вземеш всичко. Пък и кои ти дава – училището преживява едва и се храни с голи надежди- програмата „Фар” или друга като нея да го приюти. Мираж е, илюзия е, че без пари може да се осъществява професионално обучение.

Майките и бащите на децата ни протягат ръка за просия пред бюрата на труда, децата ни гладуват, а ние ... ние се мъчим да ги просвещаваме, да им дадем професия.

А къде ще приложи професията си ?

На 15 септември министър Марко Тодоров откри учебната година, следвайки отколешна традиция. И подчерта че „до като- по-рано образователната ни система беше призвана да облекчава интересите на държавата, сега трябва да насочим държавната политика към гарантиране на правото на всеки гражданин да получи образованието, от което се нуждае”.

Каква пародия!

Защо му е на юнака образование, когато вижда на какъв хал са учителите му, родителите му, близките му? Защо му е образование, като и с него и без него пак ще бъде безработен, а балите с парите са в търговците. И той иска да нареди сергия до тях , образование не му е нужно.

Ден из ден, час след час, науката и знанието все по-малко се ценят. „Училището е онова, което трябва да даде на подрастващите по- високо образователно равнище, да развие творческите им способности”, - твърди министърът.

В същото време характеристиката на социалните и педагогическите реалности не е радваща – количествен и качествен ръст на противообществените прояви, непозната досега престъпност , наркомания, алкохолизъм, проституция, скитничество самоубийства, просия.

Сред учениците се шири безделие, бездуховност, пилеене на време, ниска култура , хазарт, пълна апатия, безотговорност.

Днешното българско дете живее в условията на остра социална икономическа криза, изправено е пред обществени и личностни конфликти, материални трудности, духовно отчуждение, насилие, напрежение, стресови ситуации, вечно безпаричие. Чете все по-малко,насилието съпровожда живота му, заема екрана и страниците на пресата насажда се култ към грубата сила. Наркотрафикът и сектите избират своите жертви сред все по-малолетните. Не ги отмина и болестта на века – спина.

В такава обстановка работи нашият малък колектив, приютил със средна заплата около 2000 лв., следните длъжностни лица:Станка Герасимова-директор, Цветан Младенов Стойков-помощник директор, Цветан Г. Давидов-физкултурник , Цанка Г. Карчева-математичка, Цветелина Ив. Гамизова-математичка,Анета Александрова Ценова-историк, Галина Димитрова, Венка Петрова Колова-химик, Димо Димитров Филипов – инженер, Емил Първанов Кръстев-учител специалист, Валери Маринов Йонов, Михаил Илиев Кирилов, Михаил Джурджов, Найдено Винешки , Георги Видолов, Николай Николов, Светлин Алексиев, Тодор Кръстев Тодоров , Ангел Илиев Ангелов, Иван Цветков Ценов , Николай И. Илиев,

Георги Вълнов- учители специалисти, Чавдар Шошенски-учител специалист и възпитател;

От помощния персонал –лилия Асенова Горанова-главен счетоводител, Георги синигерски-началник работилница, Здравчо Здравков, Димитър Ангелов, Ивайло Аврамов-майстор учебна работилница, Георги Цветков Митов-шофьор, Младенка Цветкова Костова- шофьор Нора Илиева Каменова, Донка Димитрова Цекова, Верка Миндова Горанова, Василка Миндова Горанова, Цветанка Борисова, Роза Трифонова Аспарухова-прислужник-чистач, Спаска Лилиева Иванова- перач, Иван Найденов Илиев-дърводелец, Мирослав Николов Николов

Моят живот отиде без да мога да мога в отворилата се война на тихия фронт да постигна нещо голямо.Дано успее човекът след мен!

Тази 1994г. училището навършва четворен век! Направих сметка,че все пак има някакъв принос за това обществото-обучило е до този момент за средно общо образование 1523 лица и е изпратило в материалното производство 1438 дипломирани специалисти. Книжки за правоспособност са получили 1523 лица, само за уч.92/93год.-64 броя.

В момента СПТУ наброява 198 ученика в девет паралелки и две професии както следва : 1а-24:1б-21:1в-21:2а-24:2б-23:2в-21:3а-24:3б-21:3в-19.Отпаднали по нехайство са 14 ученика трима са встъпили в брак. Придошли са 17 ученика. Най-голямо текучество-в първи курс, което е и обяснимо.

От учителското тяло вишисти са 9, полувишисти-17, среднисти-няма, от помощния персонал-вишисти-1,полувишисти-1,среднисти-7, с основно-13бр.

Текучеството при учителите повече няма, но по-голямата част от тях пътуват.Времето ли е такова, отговорността на поколението ми е такова, но няма живеещ в повечето от тях, липсва хъс за работа.

Личи от всичко да вземе един, който и да е съвет, педагогически съвет-управленчески орган. Присъстващите винаги са повече от участващите т.е. промяната на която се надяваме си остава само външна поведенческа.

В общи линии стремят се да тикат процеса на обучение напред.

Съществени пропуски констатирам по отношение на извиняване отсъствията,

-извинени отсъствия,издадени от други участъци, без да са заверени от участъковият лекар,родителят им настойника, извиняват се отсъствията с фалшиви медицински бележки,така например, при цветущото здраве на тези млади хора за времето от 15.09.1993г. до 30.06.1994г. са извинени 8993 отсъствия и не извинени-2961отс.

Или в средно число, на калпак-63 то отсъствия на човек, т.е. всеки ученик отсъства от училище по повече от две седмици.

Пропуски правят и в учебната документация-в много бележници не са нанесени оценките от изпитванията, не се изискват подписите на родителите за часа на курсовия ръководител обикновено липсва предварителната подготовка , много болнични и много отсъствия от учителите.

За годината са наказани ученици които следва:по чл.104 т. 2-34 ученика, по т.4-17; по т.5-3; без да отбелязвам броя на наказаните по т.1.

Има какво да се желае още по отношение опазване на базата, по поддържане на личната и обществена хигиена,да се ликвидират кражбите в обществените и пр. Но всичко си зависи от учителя, централната фигура в училище е той.

„Училището не се прави само с камъни, учителят прави училището”, писа Вазов преди повече от век.

Откровено казано обаче, редно е учителите да променят представите си за учебен процес, обучение, образованост, подготвеност.Крайно време е да осигурим по някакъв начин доброволния интерес на ученика, осъзната потребност и мотивация за придобиване на знания,да ориентираме дейността му към резултатни действия, към прогрес, а именно това ни се изплъзва, но то не е наша, само наша беда.

Успехът за годината по предмети е както следва: Българския език и литература 3.67; Алгебра 3.48; Физика-3.82;Химия-3.78;Биология-3.89;Икономика-3.71; ОЧП-3.90;Философия- 4.15; История-4.04;Руски език-3.92;География-4.15; Афтоматизация-4.13; М.Чертане-3.56; Технология-3.50; Техническа механика-4.20; БДП-3.83; Ел. Техника-4.06;

УЕРПСМ-3.85; УЕРМПС-3.32; Устройство МПС-3.32; Диагностика-3.70; Общо професионална практика-4.68; Практика по обслужване и ремонт МПС-4.78; Практика по специалността-4.94; Технологична практика-4.40; Практика по обслужване и ремонт ПСМ-4.11; Средния успех по курмуване е както следва: 1а-3.93; 1б-4.03; 1в-3.63; 2а-3.78; 2б-4.14; 2в-3.90; 3а-3.86; 3б-3.89; 3в-3.73; Среден успех за цялото училище 3.87

Резултатите от изпитите личат от протоколите, но общо взето заключението, прието на педагогическия съвет е следното: Български език и литература –фактическият материал се знае бегло и повърхностно. Наблюдава се слаба ориентация по поставения проблем, епохата, събитията; Липсва способността откриване на проблема, системност при анализа на фактите.Рядко се попада на темата, получават се комични недомислици.

Квалификационен изпит-обобщен конспект-факт, материалът е усвоен добре. Грешките са допуснати предимно от това, че не могат правилно да се изразяват. Повечето ученици изброяват отделните елементи по устройство, но не разясняват функциите им в машината.

Теоретичното излагане на материала е трудно, докато практическите знания и умения са по-добри.

В края на учебната година, след като взе предвид всичко, отминало назад педагогическия съвет направи преценка и реши: Всеки служител да направи всичко възможно за набиране на кадри за първи курс; всеки учител да подобри предварителната подготовка за уроците си, да изготви програма за личната си квалификация, да се запознава с водещите идеи в образованието; да търсят начини и средства за усвояване задължителния минимум от знания; да се справим с посещаемостта, да се обогати базата; да използва ефективно труда на работници и служители, да се включи активния потенциал в действие, да се повдигне рейтинга на училището-включително – заплащането.

1994/1995 г.

Времето в което живеем е изпълнено с неспокойствие, с всеобща несигурност в цяла Европа, а Балканите се намират във водовъртежа на напрежението.

Изминаваме период с тревожни промени. Гражданска война бушува в бивша Югославия. Една неразумна намеса би могла да я разшири извън границите и.

Русия воюва с Чечения и всеки нов ден избухват пламъците на локална война. Етнически тенденции в България разкъсват тялото и, започвайки от народното събрание. Нараства организираната престъпност, за жалост обслужваща политически групировки, стимулирана от задгранични гости. По цял ден яки, трудоспособни мургави съграждани се разхождат пред бюрата за обмяна на валута с желязо в джоба.

Обикновения гражданин, ако има късмет да не е обран в автобуса, намира дома си обран. Агресията стана наше ежедневие. Четем и пишем за нея всеки ден. И постепенно свикваме с всичко грозно, нелепо и гротескно. Децата гледат от малкия и голям екран с подчертано насилие и като ли и обществото ни намира отново нередното си оправдание и обяснение за примерите на жестокост, насилие и садизъм. Те станаха неразделна част от ежедневието на училището, макар и в най-дребните и безобидни проявления, за сега.

Първия извод който бихме пожелали да произлезе от нашето съвещание е да спрем равнодушието във възпитанието. На второ място да предприемем енергична много последователна дейност, за изграждане на качества които почиват само на националните ценности

В такава обстановка в училище работи следния колектив: Станка Герасимова-директор , Цветан Младенов-помощник директор, Цветан Давидов-физкултурник, Петя Димитрова,Еленко Еленков-математици, Анета Александрова-историк, Венка Петрова-химик, Димо Филипов-инженер , Емил Кръстев, Валери Йонов Михаил Джурджов, Найденов Винешки, Николай Николов, Светлин Алексиев, Асен Асенов, Ангел Ангелов, Иван Ценов Чавдар Шошенски, Николай Илиев, Георги вълков, учители-специалисти; Лалка Горанова-гл. счетоводител, Георги Синигерски-началник работилница, Евка Македонска- втори счетоводител,

Катя Стоянова- касиер, Цеци Велчев- домакин, Димитър Ангелов, Златан Георгиев, Георги Цветанов- майстор-учебна работилница; Младенка Цветкова, Мара Илиева, Донка Димитрова-чистачи; Иван Григоров, Милан Василев, Младен Антонов- пазачи; Борислав Любенов-пазач; Димитър Димитров- общ работник, Камен Трифонов-пазач; За преподавател по литература бе назначена Цветана Вълкова. Учебната година започна с назначени общо 21 преподаватели и осем паралелки при план 9. Към 15-ти септември броят на учениците е 166, а в края 160 в две професии, както следва: 1а-20; 1б-21; 2а-22; 2б-20; 2в-15; 3а-24; 3б-22; 3в-16. Отпаднали по нехайство са 12 ученика. Най-голямо количеството в първи курс по обясними причини. Главната причина са не извинените отсъствия, което и ахилесовата пета в работата ни. Най-много отсъствия носи 2а курс-1947. от тях – 542-не извинени и 1445 извинени. От тук и най-ниския успех в този курс-добър3,65; Извлечението за отсъствията показва следната картина:

КУРС	Общо отсъствия	от тях не извинени	средно на ученик
1а	544	228	27.2
1б	670	322	31.9
2а	1947	502	88.5
2б	1829	350	91.4
2в	638	263	42.5
3а	828	276	34.5
3б	661	294	30
3в	1025	335	64

Или броят на учениците е десет и повече не извинени отсъствия е както следва: 1а-12; 1б-11; 2а-18; 2б-15; 2в-11; 3а-13; 3б-17; 3в-12; Средно всеки ученик е носител на 16 не извинени отсъствия. А ето и данните за успехи по предмети: общообразователни; бъл. език-4.17; алгебра-3.53;

физика-3.51; химия-3.76; биология-3.83; филология-4.29; история-4.80; география-4.19; руски език-3.85; автоматизация-3.53; икономика-3.80; ОЧП-4.33; общо технически и специални-м. чертане-3.51; технология-3.73; т. механика-3.56; БДП-4.29; ел. техника-3.53; УЕРПСМ-4.03; УЕРМПС-3.48; устройство МПС-3.38; диагностика-3.67; общо професионална практика 4.40; ОРМПС по специалността-4.38; технологична практика-4.74; обслужване и ремонт ПСМ-3.51.

Средния успех на курсове е както следва: 1а-3.92; 1б-3.85; 2а-3.65; 2б-3.96; 2в-3.78; 3а-4.12; 3б-4.44; 3в-3.89; Средния успех на цялото училище е 3.95. С една слаба оценка са 13 ученика, с две слаби-4, с три слаби-3 и с четири слаби-1.

Подчертавам че това са резултати в повечето случаи на максимално раздаване на преподавателите, отколкото на самите ученици. Силно влияние върху успеха и отсъствията на учениците оказват пътуванията, и ако до преди година вината за отсъствията в по-голямата си част падаше върху пътуващите учители, сега когато училището разполага с ведомствен превоз при преподавателите въобще няма закъснения, днес пътуват учениците.

Тази година столът е затворен-липсват хранещите се. Храната е баснословно скъпа за джоба на нашите възпитаници и когато останаха да се хранят 9,8,7,6 ученика-нямах избор-затворих стола.

Последните месеци- общо заплати, консумативи е работил на загуба повече от 20 000 лв.

А децата-уморени в повечето случаи от пътя, отколкото от уроците, измръзнали по спирките, недояли и недоспали, дори да имат желание не успяват да се подготвят.

В началото на тази година МТ прехвърли на училището ни лек автомобил „лада“- С-15-16 ЛК-мил., автобус и УАЗ-С-25-09 мил.

Подробна преценка на работата на учителите няма да правя, за това има годишни отчетни доклади, ще кажа само, че всеки един от нас се старае да даде всичко от себе си, разбира се, учителят е човек, а не робот, и понякога самите ние сме непълноценни. Явна тайна е, че българския учител заема едно от последните места по възнаграждение на положения

труд и сами любовта към децата , любовта към прогресията , ни карат да забравяме болката , несполуките и обидите.

Като резултат на добре свършена работа на целия колектив са дипломираните третокурсници: от 62 ученика в трети курс -46 са дипломирани на първа сесия.

През тази година напусна главния счетоводител, повече от три месеца училището беше без главен счетоводител. Умря и Димо Филипов – един инженер , който имаше претенциите да стане добър учител и беше артист в работата си.

Претърпяхме и една дълга финансова ревизия. Радващо за мен обаче е ,че забележките, които са малко и незначителни.

Безкрайно трудно ми е в тези редове да отсея кое е главно и кое не в нашата работа, но си мисля да не подмина с мълчание и работата ни по отношение разкриването на обекта.

Много трудно е, изключително трудно, почти невъзможно е да се постигне нещо на тия времена, но аз съм длъжна да правя това , длъжна съм да водя тази война, та макар и с риск отново да стана трон в очите на ръководителите си.

Направих изложение за състоянието на обекта за довършване със заповед на министъра на транспорта.

РД-08-97/ 11.ІІІ.1994год. веднъж дойде комисия в състав Румен Христов, Пламен Михайлов и Катя Атанасова- със задача изясняване на възможностите за довършване на спряното строителство и осигуряване допълнителни средства за довършване.комисията посети обекта и излезе с решение обектът да бъде довършен. Освен това предложи тук да се съберат и училищата в село Борован и Транспортното училище в Монтана.

За жалост обаче всичко си остана до тук. Пари все няма. А обектът се руши има течове по покривите, стените падат, инсталациите и оборудването са ограбени напълно.

Изооставен през 1988 год. На произвола на съдбата от подизпълнителя му „Пътен Комбинат” и от местните власти, обектът и до ден днешен не е замразен според техническите изисквания.

В 1986г. състоянието на подобектите е следното:

Учебен корпус от две тела и активен – изградени в положение карабинар т.е. включително до покрив с доставена дограма учебен блок 1.

- 1) общежитие с леглови фонд-300 легла с хотелна централа, кухня и столова-завършено напълно и въведено в експлоатация.
- 2) Физкултурен салон-изпълнен в груб строеж до покрив включително, с покрита бетонна и циментова замазка.
- 3) Нафтово стопанство-довършено и въведено в експлоатация.
- 4) Учебни работници-строителството не е започвано.
- 5) Районно осветление-довършено и въведено в експлоатация.
- 6) Вертикална планировка- не е започва.

Нямам думи да опиша каква война водих за този обект. Колко документи, колко заповеди, колко решения на министерства и ведомства се за довършване на обекта, но не знам как и защо така-всичко си остава на книга

Изпълнители и подизпълнители нарушаваха и не спазваха документ след документ, решение след решение, заповед след заповед. Така например от годините-протокол от 2.10.1986г. подписан и утвърден от Първи зам. министър

На транспорта инж.Стамен Стаменов, както и от предателя на ИК и на ОНС Евтим Костов; - протокол от 2.10.1986г. т.10 буква В на МТ, подписан от Стамен Стаменов и Евтим Костов.

- писмо N 67.00.70 / 05.05.1986г. на МТ, подписано от главния арбитър при МТ- Златев, главен специалист Стойчев, инж. Ст. Калайджийски и г-н Чакъров;
- писмо N 67.00.70/ 30. 06. 1986г. на МТ, подписано от зам. министъра на транспорта-Йосиф Емилов,
- писмо N 04.18.84/01.09.1986г. подписан от Евтим Костов;
- писмо N 67-00 79/7.07.1986г. на МТ
- писмо N 04-18-84/14.07.1986г. на ДПК, подписано от зам. председателя на ДПК.
- писмо N РД -04-00 Т-9/12.09.86г. на ОНС, пописан от зам. председателя на ОНС и много други;

В по-ново време – предложенията на комисиите до МТ да се завърши обекта.

Обектът е в плачевно състояние, но за тези години не се намери нито една здрава ръка да сложи край на това безотговорно, безстопанствено и почти безсрочно строителство.

По груба сметка за завършването само на учебния корпус сега ще са необходими около 50 мил. Лв.

Смешни ми се струват цените от финансовата справка на изразходените и оставащи средства за обекта, както следва:

А До 31.12.1984г.

1. Строително монтажни работи – 894 000 лв.
2. Машины и съоръжения-148 000 лв.
3. Други разходи-112 001 лв.

ОБЩО А 1 204 001лв

Б След 01.01.1987год.

Предадени за експлоатация подобекти с протокол обр. 10 от 08.02.1989г.

1. Кухненски блок – 82 622лв.
2. Котелно 1-ви етап-17 450лв
3. Общежитие-324 227лв.
4. Районно осветление-48 320лв.
5. Склад ГСМ-8 900лв.

ОБЩО Б 476 519 лв.

ВСИЧКО А,Б – 1. 680 520 лв.

Средства за завършване по цени 1987г.

1. Котелно 2-ри етап-1 039лв.
2. Учебен блок 2-310 231лв.
3. Учебен блок 3-86 547лв.
4. Физкултурен салон-41 188лв.
5. Актова зала-60 148лв.
6. Вертикална планировка -109 620лв.
7. Озеленяване-28 155лв.
8. Реконструкция водопровод-7 987лв.
9. Реконструкция АЦ, ФСО-2 072лв.
10. Външна канализация-23 000лв.
11. Външна автомивка-10 758лв.

12. Учебни работници-280 000лв.
13. Други разходи-95 195лв.

ВСИЧКО – 1.115 940лв.

Справката е направена от инж.Петър Петров – Пътинвест инженеринг ООД.

Сега документацията на обекта главната папка, така както ми е предадена от инж. Пламен Михайлов от МТ се намира в касата на СПТУ, а всичко останало , което инвеститорите в старта на техническите ръководители. 1988 год. Прибрах на сигурно място през 1992 год. , веднага щом постъпих , на сигурно място-в работилницата на Георги Синигерски- в малката стая.

Всичко е без опис, дали не липсва нещо от тази документация не е в моята компетентност въобще.

Всички останали документи от едната и другата страна се намират в дирекцията в папка „строеж”.

По въпроса са занимавани лично и народните представители - най-напред Илиан Илиев и Александър Томов, после Васил Михайлов и Свиляна Захариева от СДС, най-сетне Иван Йосифов.

Но вече е все едно-половината Народно събрание да занимавам, както и занимах Комисията по образованието в НС- резултат няма и няма.

И ако може да се направи нещо, то ще знам че е направено невъзможното.

Необходимо е съответните инстанции да проявят разбиране, а не безразличие по въпроса.

1995/1996 г.

На прага на 21-ви век сме. И страната и образованието ни са изправени пред глобални стратегически проблеми.

На дъното на икономическа криза и ако не се преустрои икономиката, демократичното ни общество, за жалост, ще умре гладно.Преди да се

преустрой всичко обаче. Трябва да настъпи промяна в съзнанието на хората. Значи пак се връщаме там, откъдето сме тръгнали-училището и мястото му, образователни-възпитателните му функции за изграждане на личността.

Училището е онова, което трябва да даде на подрастващите по-високо образователно равнище, да развие творческите им способности, с творческо мислене, с нравствена саморегулация, търсачи на новото. Училището е онова, което трябва да подготви децата си да посрещнат сериозното предизвикателство на времето-да ги възпита на човещина, преди всичко, на милосърдие, на хуманизъм, на толерантност, на умения за общуване и сътрудничество, да ги подготви за живота въобще.

В същото време днешното българско дете живее в условията на остра социална икономическа криза , изправено е пред обществени и личностни конфликти, материални трудности, духовно отчуждение, насилие, напрежение, стресови ситуации, вечно безпаричие.

Когато потърсих и попитах Захари и Валери от Вълчедръм защо бягат от училище ми беше отговорено: „ Гладен съм, бе, госпожо”!

Тревожна е характеристиката на социалните и педагогически реалности-количествен и качествен ръст на противообществените прояви, непозната до сега престъпност, наркомания, алкохолизъм, проституция, скитничество,самоубийства. Сериозен размисъл предизвикват редица негативни явления сред учениците ни-абсолютно безделие, без духовност, пилеене на време, ниска култура на заниманията, хазарт, пълна апатия, безотговорност.Нашият ученик чете все по-малко, насилието съпровожда живота му, заема екрана и страниците на пресата , насажда се култ към грубата сила а наркотрафикът и сектите избират своите жертви сред все по-малолетните. В такава обстановка се опитва да оцелее колективът от 49 броя учители и служители, трима от които – условни щатни бройки. Останалите с малки изключения са запазили работните си места:

1. Станка Тодорова Герасимова –директор;
2. Цветан Младенов Стойков-помощник директор ;
3. Цанка Георгиева Карчева –учител по математика ;
4. Еленко Илиев Еленков-по математика ;
5. Венка Петрова Колова – инженер-химик;

6. Теменужка Стоянова Савова – титуляр – историк със заместник Анета Александрова;
7. Цветан Георгиев Давидов-физкултурник;
8. Светла Любенова Трифонова – инженер двигатели ;
9. Николай Петров Илиев, Емил Кръстев, Ангел Илиев, Чавдар Шошенски, Найденов Винешки , Михаил Джурджов, Светлин Алексиев, Валери Йонов, Георги Вълков, Николай Николов, Иван Цветков Ценов – учители по практика;
10. Райна Борисова – счетоводител
11. Евка Георгиева – втори счетоводител;
12. Георги Синигерски – началник работилница;
13. Катя Стоянива – касиер, секретар
14. Видол Златков-домакин
15. Златан Живков, Тоцко Николов, Димитър Ангелов и Ради Цветанов-майстори учебна работилница ;
16. Младен Антонов-строителен работник по поддръжка и ремонт;
17. Димитър Ангелов Димитров-общ работник;
18. Роза Трифонова, Мая Ценова, Мара Каменова, Сладуна Христова –прислужник чистачи;
19. Анелия Георгиева-готвач;
20. Милен Василев, Камен Трифонов, Александър Асенов-пазачи;
21. Иво Ангелов-шофьор

Фонда работна заплата за годината се разпределя както следва:

Педагогически персонал – 1,597,824лв.

Лекторски часове-116 194лв.

Помощен персонал-1,053,540лв.

Шофьор на УАЗ-допълнителни-9 600лв.

Нощен труд възпитатели -26 100лв.

Нощен труд пазачи-34 800лв.

3 условни щатни бройки -194 076лв.

Лекторски за квалифик. изпит- 11 700 лв.

Лятна производствена практика -8 820 лв.

ВСИЧКО:3 054 604 лв.

Помощно стопанство, опитно поле и животни училището няма. Капацитета се знае , класни стаи , кабинети-също.

Училището разполага със следните превозни средства:леки коли: „Москвич”-1бр.; ВАЗ-2бр.; автобус „школа”-1бр.; лекотоварна Ифа мултикар -1бр. НИСА-2бр.; УАЗ-1бр.; Товарни- ГАЗ-53-5бр. и отделно багери, фадроми, булдозери , скрепери , трактори и др.

Вярно, всичко остаряло, но го има. Благодарение на солидни разходи по рекламни и агитационни работи бяха приети три паралелки първи курс – све машинисти и една водачи . Пълняемостта на всички паралелки към 01.09.95год. е както следва: 1а-23; 1б-21,1в-21,2а-21,2б-21,3а-23,3б-20, 3в-15, или всичко общо 165 ученика.

Главна причина за напусналите-много не извинени отсъствия. Най-много не извинени отсъствия за първи срок носи 3а курс -64,9% отсъствия на ученик, 78,3% от всички отсъствия или изразено в число 1492 от всичко за цялото училище-4076 броя. За годината , както и за първи срок картината е следната:

Курс	общ бр.	от тях неизв.
1а	268	124
1б	403	210
1в	299	105
2а	423	128
2б	502	192
3а	1492	249
3б	560	186
3в	129	26

Персонално погледнато колективът трудно се справя с отсъствията, от където и успеха по курсове: 1а-3,79; 1б-3,60; 1в-4,19; 2а-3,86; 2б-3,86; 3а-3,87; 3б-4,02; 3в-3,83;

ОБЩ УСПЕХ-3,8

Учителския колектив се старае да направи минимум за задоволителните оценки. От общ брой 1594 оценки, 94 са слаби, 651 средни, 426 добри, 255 мн. Добри и 168 отлични. Преобладаващата част от учителите познават нормативните документи, притежават добра много добра педагогическа подготовка в основната си част са а много добра и дългогодишна педагогическа практика. Търсят оригинални педагогически решения, всеки има изработен собствен стил на преподаване , с много старания и умения преподават уроците си: Н.Илиев, В. Петрова , Анета Александрова.

1997/1998 г.

Годината започва с 37 броя персонал от които липсва само помощник директора Цветан Стойков, който подаде молба за напускане. Останалия персонал е в същи състав , звена, длъжности и наименования, както 1996/1997г. ФРЗ е увеличен с малко. МОНТ няма средства да издържа толкова училища и почти не си „клатят краката” т.е. ние не сме стабилни като в МТ. Всеки момент се очаква много от училищата да преминат на издръжка на общините, което значи-загиване!

Така или иначе – бавно умираме!

Още 1994 год. на съвещание в Русе беше казано , че ОПТУ-та ще бъдат закрити. А по всичко личи , че ще се самозакрие. Все по-малко са децата, все по-трудно ги намираме и все-по нямат интерес към професията.

Особено се отнася това за ромските деца – в дребен план ние все още не можем да се оплачем от останалите пороци-само дето нямат интерес идват неграмотни, не прочитат нищо, липсват им елементарни познания и култура. Но днешното българско дете расте в стресова ситуация, защото характеристиката на социалните и

педагогически реалности не е радваща – количествен и качествен ръст на противообществени прояви, непозната до сега престъпност , жестокост и садизъм, наркомания, алкохолизъм проституция, скитничество, просия, геймсмания .

Сред учениците се шири безделие и бездуховност, пилеене на време, ниска култура, хазарт , пълна апатия и безотговорност.

Днешното българско дете е изправено пред вечно безпаричие, чете все по-малко, насилието съпровожда живота му , заема екрана и страниците на пресата , насажда се култ към агресията.

Не мога да отбележа и нехайството от страна на родителите , безнадзорност, неприемане на образованието като ценност.

А , къде е сега Екзюпери с неговата най-важна човешка отлика-опитомено.

Особено , пак подчертавам, ромските деца –слабо владеят езика, имат значителни пропуски в знанията , липсва им четивна техника нямат елементарна основа по природоматематическите предмети , имат задръжки в интелектуалното си развитие, умствено са изостанали, с недоразвита реч,с неустойчиво внимание, не възприемащи.

Не могат да анализират литературно произведение , не владеят усната и писмена реч!

Но, с една дума – липсва траен познавателен интерес и мотиви за придобиване на знанията.

Какво като ни приемат!

Ние си оставаме източноазиатско племе!

Ясно ми е едно –училището агонизира!

Обърнах ме каруцата! Черен хумор!

Често ме винят учителите, че парите са малко, че работят за „ жълти стотинки”. И им казвам, че деформациите в обществото могат да рефлектират върху възпитаниците ни, но не е позволено да рефлектират върху нас учителите!

Защо раздвоението не е добър цимент ! Усещам го но не моя е вината!

Знам едно-раздвоени ли сме – водовъртежа на стопанския катаклизъм ще ни глътне! Необходимо е да сме единен колектив – няма по-надежна рецепта за оцеляване в нашия за дълго време объркан свят !

1998/1999 г.

На фона на общата безработица все пак сме на заплати:

Тази година училището има две добри, нови придобивки. От собствени средства се закупиха два автомобила-Опел вектра и Зил-433100 за кат. С. Малко преди това се закупиха и два крана за управление-Зил 130 за професия-03020200-машинист крановик, за да се подготви експлоатацията през 99/2000год. , когато ще излезе първия випуск от тази професия , както и да се обезпечи обучението в категории на по-съвременни автомобили. Но собствените средства са на изчерпване, никой не ни търси и вика за работа, а и който ни търси не може да плаща.

Две големи събития развълнуваха и ученици и персонал.....